בסוד שיח

שאול שיך

נתניהו יתבקש לעמוד בראש משרד הדתות

בשבוע שעבר בישרנו כאן, כי מנהיג המפד"ל, סגן ראש הממשלה ושר החינוך והתרבות, זבולון המר, עיבד תוכנית מקיפה לקראת כניסתו לכהן כשר לענייני דתות, על-פי הסכם הרוטציה עם ש"ס. אלא שתוכניות לחוד ומציאות לחוד.

עתה ממתין מנהיג המפד"ל להכרעת רבנים, האם להיכנס למשרד לענייני דתות, כאשר על סדר היום השתלבותם של הפורמים במועצות הדתיות. במהלך הימים הקרובים ישמע המר את עמדת הרבנים והכרעתם וינהג על-פי פסיקתם.

לנוכח האפשרות שיהודות התורה תפרוש מהקואליציה וש"ס תערים קשיים בדרכה, ועל רקע המשבר במועצת הדתיות, עלול המר שלא ליטול את תיק הדתות ולהשאירו בידי ראש הממשלה, בנימין נתניהו, מה גם שמשרד הדתות הפך מוקד להסתערות של התנועה הרפורמית. כידוע, חלק ממוסדות התנועה הרפורמית ממומנים על ידי המשרד לענייני דתות.

בימים האחרונים ברקה (ועדיין בודקת) קבוצת משפטנים את האפשרות להגיש בג"ץ נגד בג"ץ.

ביטול ההתייעצות של המשפטנים עומדת השאלה האם אפשר לתבוע מבג"ץ שלא לדון עוד בסוגיות של דת ומדינה, משום היות הרוב המכריע של השופטים בבית המשפט העליון מנותקים מדת ישראל, ותפיסתם החיוליונית אינה יכולה לעשות צדק עם הרגישויות של הציבור הדתי. אחד משופטי בית המשפט העליון שפרש לגימלאות, סיפר באחרונה, כי שופטי בית המשפט העליון "מעדיפים להיזדקק לפסיקה הסינית ובלבד שלא לחפש איזושהי אחיזה בפסיקתם במשפט העברי".

התנועה הרפורמית מתכוונת לפתוח במסע לחצים על בנימין נתניהו, כדי שלא ייענה לתביעת המפלגות הדתיות. אם יצליחו הרפורמים במשימתם, יפרשו כל המפלגות הדתיות מהקואליציה ולא יהססו להפיל הממשלה.

מספר מקבלי הפרס ינדל

התיעצות מיוחדת בראשותו של סמנכ"ל משרד החינוך והתרבות, מנחם כהן, החליטה בימים אלה, כי מספר מקבלי "פרס ישראל" בשנת ה- 50 למדינה יהיה בין 15 ל-17. מתוכם 4-5 פרסים יינתנו על מפעל-חיים. בדיון הזה השתתפו ד"ר דב גולדברג, עמיהוד בהט-זוריון שוחט. כמו-כן סוכם להגדיל את סכום הפרס מ-30 אלף ש"ח ל-50 אלף. קיימת נטייה בקרב מארגני האירוע הזה, להעביר את טקס חלוקת הפרס מתיאטרון ירושלים למקום אחר, אטרקטיבי יותר.

שנת ה-50 למדינה תמצא את ביטויה גם בפתיחת שנת הלימודים. שרים, אלופים וניצבים יוצמדו לבתי ספר ברחבי הארץ וישתלבו בין היתר בטקס הנפת הדגל.

החופש הגדול יקוצר בחודש?

מנכ"ל מרכז ישיבות "בני-עקיבא", אלחנן גלט בודק אפשרות לצמצום חופשת הקיץ, "החופש הגדול", בחודש ימים. "מה היה קורה" – שואל גלט – "אם היינו לומדים בישיבות ובאולפנות גם בחודש תמוז? למחנכים – אומר גלט – היתה זו אפשרות להרבית קצת יותר תורה לשמה ולמי זה יזיק?

מרכז ישגובות בנ"ע עומד לפתוח אתר באינטרנט וכל אינפורמציה הקשורה לישיבות בנ"ע, אולפנות וכוללים ציוניים, ניתן יהיה להשיג באתר הזה.

כתב אישום משטר נשיאותי

בשבועון התנועה הקיבוצית המאוחדת, "הקיבוץ", שיצא לאור בר' במנחם-אב, מתפרסם במדור "יורה דעה", כתב אישום נגד מזכיר הקיבוץ הארצי, אבו וילן על שהוא "מכונן בתנועה משטר נשיאותי של מיניויים אישיים". כותב המאמר אינו עושה חשבון למזכיר "הקיבוץ הארצי" וכין היתר כותב: "אבו מכונן בקיבוץ הארצי משטר נשיאותי עם מינויים אישיים של אנשים חיצוניים, שמכירים בעיקר את היד שחותמת על הצ'ק. ההתרושה היא שהמשטר הזה נועד לשמש מקפצה לבחירות הבאות לכנסת. לרוץ לכנסת מעמדת המזכ"ל זה לגיטימי בהחלט. אבו לא יהיה הראשון שיעשה זאת. השאלה היא באיזה אמצעים משתמשים וכמה התנועה צריכה לשלם בשביל זה". המאמר קובל על האופן שבו אבו וילן החליף את הובר "הקיבוץ הארצי" ומתכוון להחליף את עורך "הדף הירוק", יעקב לזר.

ואם כבר בקיבוצים עסקינן: בשבוע שעבר קיבלו מזכירי התק"ם מכתב מהשר לבטחון פנים, אביגדור קהלני, בו הוא מתייחס לתלונתם על שעלב בתנועה הקיבוצית. בהתייחסו ל"נשר המכביה" אמר קהלני, כי הוא נראה "כאילו נבנה במסגריה הקיבוצית". כותב קהלני: אני ממליץ שתפסיקו להיות כה רגישים ואל תאבדו את חוש ההומור שלכם. אין לי רבר נגד הקיבוצים, נהפוך הוא, אני מלא הערכה לתנועה הקיבוצית ויותר לאלה היושבים בתוך הקיבוצים... להבא אומר: מסגריה בנגב-ציונה עיר הולדתי".

נציגות של "מרכז" ב"טיש"

בכור בניו של בעל "תולדות אהרון", רבי שמואל יעקב קהאן שליט"א, מכהן כאדמו"ר מאז פטירת אביו זצ"ל במקביל לאחיו הצעיר ממנו, רבי דוד שליט"א. בכל ליל שבת הוא עורך "טיש" ב"מאה שערים", במעמד של חסידי אביו הקנאי, וציבור גדול מאוד של חסידים וסקרנים באים להנות מהמנגינות וחסידות שבת של "החצר". בין הבאים גם אברכים מישיבת "מרכז הרב" המבריאים עמהם את בניהם הקטנים, שיספגו מהאווירה המיוחדת. ה"טיש" הזה נמשך עד השעות הקטנות של הלילה והוא "להיט" חם, לשוחרי מנגינות חסידיות שמקורן בהונגריה ורומניה.

מחצרות אדמו"רים וחסידים

הרבי קבע הסכום וההודי פרע אותו

הדיין רבי בנימין רבינוביץ שליט"א ("הערה החרדית") הוא כתובת האויה לברכה ורצה, כאשר מציחים לאתר אצלו רגע פנוי בעבודת ה'. להערכתי, הוא אינו יורע איך נראה היום דף אחד בלבר מה"קינות" ואת היתר שמרו מחוץ לבית הכנסת. משסיימו לומר את הכתוב בדף, יצאו להביא את הבא אחריו. וכל זאת למה? שמא בין דף לדף יגיע משיח צדקנו והאבל ייהפך ליום טוב ולשמחה עד אין קץ. כה היתה עזה אמונתם בביאת הגואל.

הסיפור הזה "השתרבב" במהלך שיחה עמו על בעיית הפורמים במועצות הדתיות. הוא ציטט ממקורות חז"ל על החובה המוטלת על כל אחד למחות על חילול ה', וקרא לעזוב את הפוליטיקה ולהיאסף יחד שבטי ישראל, ולהרים קול על הניסיון לפגוע במה שעוד נותר מערכיה היהודיים והמקודשים של ארץ-ישראל. וישנם כאלה בציבור החרדי, שהתחילו כבר לברוק, אם ניתן יהיה לרכז רבבות שומרי מצוות מכל החוגים, כדי להפגין נגד פסיקת הבג"ץ בעניין הרפורמים, אם לא יתול שינוי בענין זה בחזיקה מהירה שתעקוף את בג"ץ.

עד לאירוע הזה, אם אכן ייצא לפועל, אנחנו מחזיריים לסיפור השבועי, ואותו שמענו מהתמים מרדכי קוסשווילי, שהוא אספן סיפורים על הרבי מלובביץ זי"ע.

בשנים הראשונות לנשיאותו של הרבי מלובביץ', מי שמעוניין היה לכבר את הרבי ב"הקפה" בשמחת-תורה, הודיע שהוא קונה את ה"הקפה" על רעת הרבי והרבי היה קובע את הסכום שעליו לתרום, וה"מעוניין" חייב היה לפרוע את מה שהרשת עליו, יהיה הסכום אשר יהיה.

בשנת תש"ך הגיע ל-"770" לשמחת-תורה, ר' נתן וגל, היום מראשי חב"ד בברזיסניה ואז רק אוהר. הלה הביע רצונו לכבר את הרבי ב"הקפה". ה"פרוצדורה" של קניית ה"הקפה" היתה כך: הרבי היה כותב על פתק את הסכום, מוסר אותו למזכירו האישי, הרב חודקוב, והרב חודקוב היה מוסר זאת למכובדנו הרב גרונר, שהיה מודיע לתורם את גובה הסכום.

הסכום שקבע הרבי לר' נתן וגל היה עצום, והוא, באותה עת, סחר בהולומים בהיקפים מצומצמים למדי. לאחר התג נפרד ר' וגל מהרבי, נכנס לחדר המזכירות והסביר את מצבו. החסידים שעמדו בסמוך, הרגיעו אותו, כי הרבי נוקב בסכום ברוח הקודש, וכי לא היה קובע סכום כה גבוה, אלמלא ידע, כי בסופו של דבר הוא ייפרע מן הגורן או מן היקב. הרב חודקוב וצ"ל הבהיר לר' וגל, כי נוהג לפרוע את מחיר ה"הקפה", בתוך שנה, "וודאי יגיע אליך בדרך כלשהי".

שבוע חלף מאז שובו חזרה ללונדון, והנה ביום שני בשבוע, התייצבה במשרדו של ר' וגל משפחה הודית מהאצולה של החברה הגבוהה בהודו, ובפיה בקשה מיוחדת. ביום שישי הבן מתחתן ועל פי המסורת במשפחה, יש לעטר אותו בתכשיטים יקרים עבודת יד. החתונה תערך בלונדון ועד כה לא הצליחו למצוא חנות או סוחר שיעניו לדרישותיהם: לספק את התכשיטים עד ליום שישי. הם הציגו בפני ר' וגל תרשימים של התכשיטים, שכללו, בין היתר, שעון משקיע ביהלומים מקוד מסויים על הרצועה. ר' וגל הודיע במקום שהוא נוטל על עצמו לעמוד במשימה והמשפחה ההודית הוזהירה אותו, כי אם לא יעמוד בלוח הזמנים ובדרישות הטיב – ייתבע לדין בגין עגמת נפש ואי-כיבוד חוזה.

בעודו מנהל מו"מ עם המשפחה, כולל לא עבר בראשו, כי הנה אולי מכאן תצמח לו הישועה ויוכל לפרוע את ההתחייבות לרבי בשמחת-תורה. נפרד ר' וגל מראש המשפחה בלחיצת יד, ומיד רץ לחפש "בעל מלאכה", שיוכל לעמוד בלוח הזמנים של ייצור התכשיטים. האיש נמצא, אלא שבעבור יום הודיע על התפטרותו, משום שאינו סבור שיוכל לעמוד בלוח הזמנים, מה גם שההלומים המבוקשים האמורים להיות משובצים ברצועת השעון טרם נמצאו. למחרת היום נכנס למשרדו של ר' וגל, שהיה בקירבת בית המלאכה לתכשיטים, סוכן תכשיטים מאשיליה. הוא הציע תכשיטים ויהלומים, ושום רבר לא התקרב למה שנרדש מהמשפחה ההודית. והנה שעון החול הולך ואוזל. בתוך התיק הגדול של הסוכן, "תיק התצוגה", ראה ר' וגל חבילה עטופה היטב. "מה יש לך כאן" – שאל ר' וגל הסוכן השיב: "יש לי כאן יהלומים ישנים שאני רוצה להיפטר מהם ואני מתכוון למכור את זה בכל מחיר". "תראה בבקשה" – פנה אליו וגל, והלה פתח את החבילה ובתוכה יהלומים בריוק מהסוג שהמשפחה ההודית ביקשה. ר' וגל התאפק מלגלות כלפי חוץ את התרגשותו, כדי שהסוכן לא יעלה את מחיר היהלומים, מהם ביקש להיפטר. ואכן הוא קנה אותם במחיר אפס, והשניים היו מרוצים מהעיסקה. מיד הוזיק את הפרעל המתפטר והבטיח לו מענק נכבר על עבודתו, חזה החל לעבוד מסביב לשעון, ללא שינה וללא מנוחה, ולירו עזרו עוד בעלי מלאכה, כדי לשפץ ולהבריק את התכשיטים של החתן, כדי שיאירו למרחוק.

ביום שישי בשעות הבוקר הגיעה המשפחה ההודית כדי לקבל את ההזמנה. התכשיטים היו מוכנים, ואילו השעון עריין היה בעבודה. נכנס ר' וגל לבית המלאכה ושאל את העובד: "כמה זמן ייקח לך לסיים את המלאכה". "שעה" – השיב האיש. החל ר' וגל לשוחח עם המשפחה, כדי ל"משוך" זמן ולאפשר לצוות שלו לסיים את המלאכה. הוא עשה זאת במומחיות הראויה לציון ובני המשפחה כלל לא הרגישו, כי ר' וגל מבקש להרוויח זמן. בתום השעה נכנס ר' וגל לבית המלאכה והשעון המובטח היה מוכן. המשפחה התרגשה מהעבודה המעולה ומכך שר' וגל עמר במשימה. כגמול על כך, מעבר למה שסוכם על מחיר התכשיטים, הוסיף ראש המשפחה "טיפ" נכבר ביותר. משיצאה המשפחה מהחנות, החל ר' וגל לעשות את חשבון הרווחים, ניכה את שכר הפועלים ומצא, כי נותר לו ברווק הסכום שהרבי נקב עבור ה"הקפה". ר' וגל לא המתין יום, עלה על המטוס לארה"ב ופרע חובו לאלתר.